

A három grácia

HAZAFIAK!!!

Hazafiak, kik meghallgattátok Kossuthot és Deákot is, s nem tudjátok miként döntsetek, hogy ki pártján álljatok, hozzátok szólnék. Szólnék azokhoz is, akiket elhagyott a remény, mert úgy gondolják, Kossuth is itt hagyott minket, s nem tér haza többé.

Halljátok hát szavaimat! Nyissátok ki füleitek! Én azt mondom nektek, a Vezérünk vissza fog térni! Ép lesz és erősebb, mint valaha! Higgyetek, higgyetek bennem, és bízzatok a Jóistenben! Ti, akik Deákot támogattátok, ily könnyen tudtok felejtetni?

Ti csak úgy el tudjátok engedni mind azt, ami történt velünk? Azt a sok halált, mi oly hiába esett meg, és hiába folyt annyi vér az igazságért, a mi szabadságunkért. A császár minden magyar ellensége. Tömegek haltak meg miatta. Kivégeztette Pesten Battyány Lajos grófot, Aradon a honvédtábornokokat. Megölte vagy bebörtönözte rokonaitokat, barátaitokat, akik hősként harcoltak a szabadságért. Több ország tiltakozott az osztrák császár kegyetlensége ellen, de Ferenc József bosszút akart. S ti most őt ünneplitek, kezet csókoltok neki, átadjátok egy méltatlan királynak országunkat??!!

Emberek! Nem halhat meg a nemzetünk! Legyen bátorságotok harcolni! Elegett nyomorgott már a magyar nép ahhoz, hogy ne járjon neki a szabadság. Polgárok, hazafiak! Mi egy család vagyunk! Hát ne hadjuk magunkat félrevezetni, ne osztódjon meg akaratum, tartsunk ki az igazság mellett! Deák gyáva, s ezért inkább homokba dugja fejét, nem hallgatja Kossuth szavait. Tudom, hogy féltek, mindannyian félünk, és ilyenkor hajlamosak vagyunk a látszólag könnyebb utat választani.

A kiegyezésbarátságosnak tűnik mindenki számára. De ha e szó mögé tekintünk, nem érezzük benne a hamisságot? A megalkuvást?

Higgyünk hát önmagunkban, a Magyarokban! Kossuth igazat mond, látja azt, amit ti még nem. Ha önként adjuk át országunkat, hatalmas hibát követünk el, és mi már nem hibázhatunk. Álljatok hát mellénk, és álljunk ki saját igazunkért! Hazafiak merjünk megszólalni, és cselekedni a jövőnkért, gyermekeitekért!

És most engedjétek meg, hogy idézzek egy pár sort ebből a csodálatos levélből, amiben Kossuth az írja le, a valóságot, azt a világot, ami van és lesz...

Kossuth Lajos - A Cassandra-levél - Nyílt levele Deák Ferenchez

... én e tényben a nemzet halálát látom; s mert ezt látom, kötelességemnek tartom megtörni hallgatásomat; nem a végett, hogy vitatkozzam, hanem hogy Isten, a Haza s az utókor nevében esdekelve felszólítsalak: Nézz körül magasb államférfiui tekintettel, s fontold meg a maradandó következtetéseket, melyek felé vezetted a hazát, melynek élni kellene, midőn a mi csontjaink már rég

elporlottak; a Hazát, melyben nemcsak a jelen röppenő perczét, de a változhatlan multat s a közelgő jövőt is szeretnünk kell. – Ne vidd azon pontra a nemzetet, melyről többé a jövőnek nem lehet mestere!

Íme, a szavak melyek Kossuth urunk pennájából szóródtak!

Támaszkodjatok eme biztató szavakra, s vessünk véget a kiegyezésnek! Annak a dolognak mi csupán egy csábítás, de sajnos nem a valóság! Ébredjete fel és cselekedjete!

Bengák

Honfitársaim!

Nem hagyhatjuk, hogy Ferenc Józsefnek a magyar korona kerüljön a fejére! Ide pofátlankodik, jön a seregével, hogy 'Nyugalom, felszabadítunk a törököktől, de most már a mi hatalmunk alatt fogtok élni!' Majd amint egy kis biztonságot követelünk, összefogtak az oroszánokkal és addig gyilkoltak, csonkítottak minket, amíg már nem volt több ember, aki harcolt volna. Annyian feláldozták életüket, mi meg, mint a gyáva nyulak lapítunk?

Hisz megöltek ezek mindenkit! Mindenkit! És erre mi mit teszünk? Bujdosunk és meghúzzuk magunkat, kiegyezünk a legnagyobb ellenféllel!

Idejönnek, lelövik összes hazafinkat, elfoglalják a mi földünket, és van képük azt javasolni, hogy béküljünk ki, s ne legyen több forradalom? Normálisak vagytok, hogy ebbe beleegyeztek? Jártok-keltek az utcán, mintha mi sem történt volna? Beálltok az osztrákok mellé? Pedig náluk nincs kivétel! Ki tudja, hogy mi mikor jövünk? Hisz kivégezték tábornokainkat, majd Batthyány Lajost, aki megelégette az igazságtalanságot és harcolt úgy segítette hazánkat, ahogy csak tudta! Fájdalmat okoztak nekünk! De Kossuth még mindig nem adta fel, tovább harcol értünk, még úgy is, hogy el kellett menekülnie! Mi meg itt ülünk s nem teszünk semmit? Nem segítjük őt és társait? Milyen nép vagyunk mi? Meg kell azt az ádász személyt csonkítani, el kell tiporni, ahogy ő tette ezt velünk évszázadokon keresztül.

De ha összefognánk, közösen felszabadíthatjuk a hazát a Habsburgoktól, és nem kellene többet elnyomásban élnünk!

Nem szalaszthatjuk el a lehetőséget, nem lapíthatunk! Nem erre vagyunk jók, nem ez a hírhedt magyar nép! El kell ásnunk az osztrákokat! Meg kell bosszulnunk halott testvéreinket és hőseinket!

Kossuth vezetésével ezt megtehetnénk! Álljatok mellénk!
EGY MINDENKIÉRT, MINDENKI EGYÉRT!!

Betűfalók

Magyar Hazafiak!

A nemzet vezetői szégyenletes tette készülnek. Ki akarnak egyezni az osztrákokkal, és szent királyunk koronájával magyar királlyá akarják koronázni a zsarnok osztrák császárt, akinek a kezéhez népünk ezreinek vére tapad.

Vajon Deák és a többiek már elfelejtették 49-et, amikor a császár a nemzet hőseire szabadította az oroszokat? Vagy elfelejtették október 6-át, amikor Pesten kivégezték Batthyány Lajost, Aradon pedig tizenhárom hős honvédtábornokot? Elfelejtették a megtorlást, Haynau vérengzését? Amikor börtönbe zárták és meggyilkolták a rokonaitokat, megcsönkítették családjaitokat, árvaságra juttatták a gyermekeket. Még az angol miniszterelnök is vadállatoknak nevezte az osztrákokat. Sok ország tiltakozott. De a császár nem hallgatott senkire, mindenáron bosszút akart állni a magyarokon. És mi mit teszünk cserébe? Kezet csókolunk neki és megkoronázzuk! Valóban ezt akarjátok?

Vannak, vagyunk jó néhányan, akiknek eltökélt célja, hogy ezt az örültséget megakadályozza és megmentse a nemzetet. Van vezérünk, aki józanul, hideg fejjel mérlegeli a jövőt. Igaz, most távol van, de bármikor kész hozzánk csatlakozni. Kossuth Lajos a mi vezérünk! Nem titkolja az igazságot, nyíltan megírta Deáknak, mi vár ránk, ha a császárt megkoronázzák és létrejön a kiegyezés. Akkor a nyugati és keleti szomszédos országok is az ellenségeinkké válnak. A Habsburg Birodalom össze fog omlani, és ha mi az osztrákokkal tartunk, akkor Magyarország is összeomlik majd.

Mi ezt akarjuk megakadályozni. Ha kell, ismét fegyvert fogunk és harcolunk a szabadságért. Az igazi szabadságért.

Csatlakozzatok hozzánk! Ne engedjük, hogy a zsarnok győzzön! Védjük meg együtt magyar hazánkat!

Centrifugák

Honfitársaim! Drága Magyarok!

Kérdésem most felétek irányul, mire őszinte választ várok. Hát élet ez nektek? Ti eltűritek azt, hogy Magyarországot egy idegen ország császára irányítsa, aki ráadásul több száz magyar életet oltott ki?

Azt, hogy egy egész nemzet sorsáról döntsön a saját országa javára? Évtizedekig tartó háborúba taszítson minket? Nem, én ezt nem hagyom! Hiszitek-e még, hogy Kossuth visszatér? Már miért tenné? Ha visszatér hazánkba menten elfogják és kivégeztetik. Bevallom az igazat. Magyarország már semmilyen segítségre nem számíthat, de erre nem az a megoldás, hogy kiegyezünk az osztrákokkal. Hogy hagyjuk azt, hogy szülőföldünkre kényük-kedvük szerint hatást gyakoroljanak. Azt mondom, szálljunk szembe velük, és együttes erővel üzzük ki örökre a Habsburgokat országunkból! Barátaim! Ki tart velem a háborúba, azért, hogy hazánk végre független ország legyen? Mert én véretem adnám hazánk becsületéért, ahogy minden tisztességes magyar ember.

Ha rám hallgattok és velem tartotok, még megmenthetjük Magyarországot az osztrák befolyás alól.

Cicavirágok

Magyarországhoz...

Magyarország miért akarsz te kiegyezni, áruld el nekem? Elfáradtál tán, ennyi volt a dacos ellenállás? Behegedtek a régi sebek, elfelejtetted a kiontott vért?

Ha pedig kiegyeztél, akkor merre tovább? Élhetünk békében a kutya osztrákokkal, jobb a békesség, egy ideig csak be kell fogni a szánkat és csak jobb lesz?

Elnézést, de ezt nem, ezt nem hagyhatom! Hozzád nem szól a lelkiismereted? Hát, hogy tudsz így a szabadságharc hősinek a sírjához állni emelt fővel? Nem hagyhassuk, hogy ennyi szenvedés után csak úgy feladjuk!

Ebben nem veszek részt, bármennyire is akarod, én ellenállok, és ezt is hirdetem: az ellenállásé a jövő! Aki Velem tart az mutassa meg magát! Nem adjuk fel, mert másképp nem érhetjük el célunkat: életünket a Szabadságért!

Aranykurthy István

Eszkarablya

Barátaim, sorstársak!

Hozzátok szólok-e nehéz pillanatban! Rátok számítok ebben az igazságtalanságban. Mi igaz magyarok, kik Árpád véréből születtünk, s azóta is e föld az egyetlen otthonunk. Azonban sötét leplet borítanak édes hazánkra a pokoli osztrákok. Bízom benne, sőt tudom, hogy ott vagytok. A sok elmosott földbe tiport ember között ti, kik az igazságot, a jövőt is látjátok.

Hallgassatok rám hű atyafiak! A kiegyezés nekünk csak bal sors. Új császárt kapunk, ki úgy uralkodna fölöttünk mintha senkik lennének, közben ő az Isten. Viszont ő nem a mi vérünkből teremtett s ki nem magyar annak fölöttünk hatalma nincs és nem is lesz!

Küzdjetek, jöjjetek elő az árnyékból! Legyetek a fény! Csillogjuk túl Ausztria pislákoló lángját!!

Fapados Időutazók

Testvéreim, Magyarok!

Mi, akik túléltek a tatárjárást, a török támadásait, a kisebb- nagyobb háborúkat, leborulnánk egy tömeggyikos előtt? Az előtt, aki megölte családtagjainkat, barátainkat és kivégeztette a hős tábornokainkat? Aki sokáig elnyomta népünket, terrorban és rettegésben tartott minden magyart? Nem! nem adhatunk önként szabad utat az elnyomásnak! Harcolnunk kell testvéreink és tábornokaink becsületéért, akik ahelyett, hogy feladták volna a reményt, a végsőig kitartottak és értünk életüket adták.

Egyesítsük erőinket, bízunk Kossuthban és szabadítsuk meg Magyarországot ettől a zsarnoktól. A szabad jövő lebegjen célként szemetek előtt, ahol unokáink boldogan élnek majd szabadságban, egyenlőségben! Ez a nemes feladat nekünk jutott, ha sikerrel járunk, örökké dicsérik majd nevünket. Még nem adhatjuk fel, még ki kell tartanunk, máskülönben hiábavaló volt a sok véres áldozat! A kiegyezés nem hoz szabadságot!

Együtt a szebb jövőjért, a szabad Magyarorszáért!

GDF

Tisztelt Hazafiak! Tisztelt Honfitársaim!

Kinek helyén a szíve és benne lakozik hazája, Magyarországnak, az bizonyára elgondolkodott már a dolgok miértjén: a kiegyezés tényleg a mi javunkat szolgálja? A kiegyezés, amint valamennyien tudjuk, azzal jár, hogy szeretett hazánk irányítás alatt fog állni! Ebből következik az, hogy jogaink elvesznek. Ezt akarjuk?! Azt akarjuk, hogy semmilyen beleszólásunk ne legyen nemzetünk sorsába?! Tényleg erre van igénye a büszke magyarnak?

Kossuthunk üzenete egyértelmű: *„Ha kiegyezünk az osztrákokkal, akkor Magyarországnak nincs jövője!!* A népünk igazi vezére: Kossuth. Néhány évvel ezelőtt, velünk együtt küzdött a szabadságért. Deáknak írt levelében, mit mindnyájan olvastatok, azt írja, hogy: *„Ne vezesd hazánkat oly áldozatokra, melyek még a reménytől is megfosztanának.!”*

Ha a kiegyezés megtörténik, és úgy néz ki, hogy meg is fog, akkor a nyugati és keleti szomszédos országaink is ellenségeinkké fognak válni. Tudom, hogy országunk területén több más nemzet is él, akik szintén több önállóságot és szabadságot követelnek maguknak. De a kiegyezés erre sem fog megoldást hozni. A Habsburg Birodalom összeomlik. A török időktől kezdve országunk egy csatatér. Valamennyi csatatéren veszítettünk. Hiányzik ez nekünk? Megint harcoljunk? Ha kell megteesszünk! Valamennyien újból felsorakozunk! Akik külföldre kényszerültek, mint atyám is, haza jönnek.

Emlékezzetek, amit Kossuth Lajos írt Deáknak, a bölcs „jósnak”: *Nemzetnek lehet elnyomást túrníe, de jogai valósításának reménye iránt semmi körülmények közt nem szabad kétségbeesnie, s azért, mert valamely jogát nyomban nem képes valósítani, nem szabad arról önként, örök időkre lemondani.*

Nem hagyhatjuk, hogy Ferenc József fejére koronát helyezzenek. Ő minden magyar ellensége. Tömegek haltak meg miatta! Miatta folyt vér az utcákon! Amennyiben nem sikerül

meghiúsítani a koronázást, és megtörténik a kiegyezés: nemzetünk meghal. Nem hagyhatjuk Honfitársak! Emberek! Magyarok! Itt a tények beszélnek.

Október 6-án Pesten kivégezték Battyhány Lajos grófot, Aradon pedig a tizenhárom hős honvédtábornokot. Sok ország tiltakozott. Helyettünk! Értünk is! Anglia miniszterelnöke egyenesen vadállatoknak nevezte az osztrákokat! A császár és miniszterelnöke nem hallgatott senkire, meg akarták akadályozni az esetleges felkelést.

És mi mit teszünk? Kezet csókolunk neki és megkoronázzuk? Ha ezt engedjük, ezzel a magyar nemzet pusztulását koronázzuk meg! Kossuth nem mondott le a jogainkról. Ha egységesek maradunk, győzhetünk. Kossuth hazatér, ha akarjuk!

Akarunk még több síró árvát? Akarunk még több özvegyet? Akarunk még több fiát eltemető édesanyát? Törődött Ferenc József a családokkal, akik apa, férj, báty nélkül maradtak? Miért törődne velünk egy idegen? Ő egy idegen!

NEM SZABAD ÖNKÉNT, ÖRÖK IDŐRE LEMONDANI JOGAINKRÓL.

Honfitársak

Tisztelt Uraim!

Én, István, az ellenállók bölcs vezére, nagy óvatossággal szólok mozgalmunk becses uraihoz. Kossuth Lajos a mi emberünk! Ő az ellenállók reménye! Nem engedhetjük meg magyar nemzetünket veszni!

Most szólok hozzátok nyíltan hazafiak! Nemzetünk óriási veszélybe, halálba sodortatik!

Magyarország jogait meg kell védeni! Ki más is védhetné meg hazánkat, ha nem mi?

Ha megtörténik a kiegyezés, Magyarország nagy bajba kerül. Összeomlik a Habsburg Birodalom, vele együtt Magyarország is!

Össze kell fognunk, jobban, mint bármikor, hogy ne legyen alkalmunk meglátni hazánk széthullását. A kiegyezés óriási következményekkel járna. A jövő csak rajtunk áll, Uraim!

Tisztelt Hazafiak!

Arra kérem Önöket, hogy ne legyünk gyávák, s ne mondjunk le önállóságunkról! Kötelességérzet ösztönzött erre a felszólalásomra. Mindannyiunk szívében ott él a remény hazánk jövőjéé iránt.

Uraim! Fogjunk össze és ne engedjük elveszni hazánk boldog jövőjét!

István

Időutazók-Érsekújvár

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Hálás vagyok Batthyánynak, Kossuthnak, Petőfinek, hogy minden erejüket, erényüket és saját életüket a haza sorsának rendelték alá. Arra buzdították a márciusi ifjakat, hogy nézzenek szembe a harccal, álljanak ki a nemzetért, értetek, értünk, mindannyiunkért.

Életüket adták azért, hogy megteremtsék nekünk a független, szabad Magyarországot. Ne hagyjuk, hogy Magyarország behódoljon azoknak, akik vesztünket okozták! Ne hagyjuk, hogy uralkodjanak rajtunk, hogy úgy nézzenek ránk, mint akik megijedtek a háborútól!

Ne engedjük, hogy egy olyan császár üljön a trónra, ki pár évvel ezelőtt még a nyakunkat szegte! Batthyány nem érdemelte meg a halált, ahogy a tizenhárom honvédtábornok sem, a mi szabadságunkért harcoltak. Ha most megalkuszunk, fejet hajtunk a császár előtt, hiába haltak meg. Hiába haltak meg apáitok, testvéreitek, hiába áldozták fel életüket.

Engedelmesen végignézzük, míg megkoronázzák Ferenc Józsefet és reméljük, hogy így jobb lesz, hogy ez a helyes döntés? Hát nem! Mi magyarok élünk egy független Magyarországon és ne hagyjuk, hogy a föld alá tiporjanak. Ne féljünk szembeszállni az elnyomással, döntsünk mi magunk a sorsunkról!

Kossuth figyelmeztet titeket, ha most átengedjük nemzetünket, örökre elveszünk. Higgyetek hát Kossuthban, akit soha nem hagyott el a remény! Aki ma is, ha a távolból is, értetek küzd, s minden erejével azon van, hogy visszajöhessen, s veletek harcolhasson!

Higgyetek önmagatokban, a nemzet erejében, a mi ügyünkben! Én hiszek benne!!!

MBT-ZSENIK

Honfitársaim! Barátaim!

Kik már több száz éve a Habsburg karmában szenvedve zsörtölődtek! Hát nem akarunk szabadságot, hazát, szabad akaratot?!

Ti is unjátok már, hogy minden hivatalban németül szólnak hozzátok!?

Ti is unjátok már, hogy nincs nemzeti bankunk, hadseregünk, parlamentünk?! Ki unja már, hogy ha a német akar, akkor nekünk is akarni kell?!

a megfelelő alkalmat. Sok a teendő, de a közös cél ad majd erőt. Az útról le lehet térni, de nekünk egy cél felé kell haladnunk, közösen.

A remény egy szebb jövőért legyen a ami vezérünk! Ha a remény mögött egy nép áll, győzni fog az eszme. Beszédem e gondolatokkal végzem bizom isten segedelmében és a józan észen.

1867. júniusa

Tisztelők: István

KÖPENYESEK

Magyarok!

Keljetek fel s lázadjatok! Lázadjatok nemzetetekért a császári hatalom és az elnyomás ellen! Ne hajtsatok fejet Ferenc József előtt, mert ha megteszitek, eme nemes nemzet elvész! A császár az ellenségünk! Ki fejet hajt előtte, nemzete ellen fordul! Ne engedelmeskedjete idegen hatalmaknak! Ne tűrjétek a nemzet elnyomását! A magyar erős és büszke nemzet. Nem szerezhete meg ily gyönyörű országot a császár. Ez a föld a magyaroké! Csakis a magyaroké! Nem dönthete nemes hazánk felett más, idegen hatalom! Hát keljete fel, lázadjatok a hazáért, mely igaz s szent.

Bajtársaim, testvéreim! Szenvedtetek már eleget. Tartsatok velem! Velem a szabadságért! Ki a császárral szövetkezik, az nemzetünk vesztére törekszik. Gondoljatek gyermekeitekre, unokáitokra!

Nekik is császári elnyomásban kell majd leélniük életüket? Kossuth már megjósolta: ha megtörténik a kiegyezés, a nemzet elpusztul. Elvész Magyarország! Történelmünk, dicső múltunk. Ha segítete, nemzetünk önálló és erős lesz. Csak álljatek mellém, dicső hazafiak, s ne tűrjete tovább az elnyomást, mely nemzetünk vesztéhez vezet! Lázadjatek!

AZ ÉLET KIRÁLYNŐI

Tisztelt honfitársaim, magyar hazafiak!

A jövőtől nem félni kell, hanem cselekedni a jó kimenetel érdekében. Tudom, hogy miért tűnhet a kiegyezés egyszerűbb megoldásnak, de emlékeztetni szeretnék mindenkit, hogy a könnyű út nem minden esetben a helyes!

Önök szerint tényleg az az ember a legalkalmasabb hazánk irányítására, a magyar trónra, aki kivégeztette az ország legnagyobb hőseit? Csak azért, mert a magyar nemzet szabadságáért harcoltak? Ilyen ember előtt hajtának fejet? Annak a népnek akarunk hatalmat adni magunk felett, amely sok más nemzet szemében is vadállatként viselkedik? Nem nézhetjük végig a nemzetünk halálát tétlenül! Most újult erővel induljatek neki a szabadságharc folytatásának!

Nem hódolhatunk be az osztrák császárnak! A kiegyezés nem egyenlő a szabadsággal, ezt tartsák szem előtt! A sorsunk nincs megpecsételve. Ne hagyjuk, hogy tovább uralkodjanak felettünk!

Uraim!

Egységben az erő, fogjunk hát össze! Legyen szabad a magyar nép! Ne hagyjuk, hogy lenézzenek minket, nem vagyunk másodrangú állampolgárok! Nem ijedünk meg a harctól, de okosan kell elérnünk a függetlenségünket! Nem torpanhatunk meg!

Éljen a magyar szabadság! Éljen a haza! Előre!

3 ANONYMUS

Hazafiak! Igaz, tiszta szívű honfitársaim!

Először is köszönöm, hogy kitartottatok mellettünk, és azon kevés magyar közé tartoztok, akik még nem felejtették el, hogy mi a hazaszeretet, a hűség és a becsület! Tudom, hogy minden áldott nap dacoltok a veszéllyel, hogy lelepleződünk, hogy újfent elárulnak bennünket, törbe csálnak, és a legnemesebb cél, amelyért harcolunk, odavész. Ez nem történhet meg!

Hálózatunk, amelyet atyám és Kossuth Lajos kiépítettek, jól működik. De nem vagyunk elegen! Még több emberre, harcosra, ellenállóra van szükség. Tudom, hogy a sorainkba egyre kevesebben csatlakoznak, ami annak is köszönhető, hogy az emberek félnek, féltik az életüket, és annak is, hogy Deák Ferenc és megalkuvó társai nagyon jó munkát végeztek a nemesek körében a kiegyezést támogatva.

Bajtársaim! Soha ne feledjétek, hogy a harcunk sosem lesz hiábavaló, még akkor sem, ha mi mindannyian elbukunk, ha mi mindannyian a bitófán végezzük az osztrák ármánynak köszönhetően. Ferenc József nem lehet királyunk, nem engedhetjük, hogy fejére kerüljön Szent István királyunk, az államalapító koronája, és felkent magyar királyként eltékozolja hazánk kincseit, melyek lassan ezer esztendeje a miéink.

Nem csüggedhetünk, utolsó verejtékünkkel is azon kell munkálkodnunk, hogy a kiegyezés és a koronázás megghiúsuljon. Hazánk függetlenségét nem adhatjuk fel, hiszen Kossuth Lajos is megjósolta, hogy azzal a nemzetünk halálos ítéletét írjuk alá. Ha pedig mindehhez gyilkossá kell lennünk, megteesszük. Ha a harc az életünket követeli, megteesszük! Mert ezt kívánja a becsület és a haza! Gondoljatok a honvédekre, akik önként, elhagyva családjukat, szeretteiket a hazát választották a megszegyenülés helyett!

Hiszem és meggyőződéssel állítom, hogy a honvédtábornokok szelleme megóv majd bennünket, mint ahogy Boldogasszony anyánk is, akinek kezébe ajánlották országunkat a régmúlt korok magyar királyai. Harcra fel!

UTÓDOK

Barátaim! Társaim!

Oly sokat szenvedett már magyar népünk! Türelmesek voltunk, gyengék, megalkuvók, de ennek vége!

Most van itt a mi időnk. A kérdés, hogy ismét beletörődünk más akaratába vagy kezünkbe vesszük az irányítást és kiállunk a saját magunk igazáért?

Hogyan szeretnétek tovább élni? Harcra készen, mint Kossuth vagy megalkudva, mint Deák?

Ne hagyjuk, hogy megpecsételődjön nemzetünk sorsa! Ne legyünk többé gyávák és ne féljünk felszólalni! Török, tatár már eltiport bennünket, miért viselnénk el azt, hogy az osztrák is megtegye?

Miért egyeznénk ki és koronáznánk meg egy olyan királyt, aki vérmezővé változtatta szeretett hazánkat? Aki kivégeztette honvédtábornokainkat.

Ne álljunk be a hazaárulók sorába! Tartsunk ki véleményünk mellett!

Higyjünk egymásban! Higyjünk a hazában! Higgyünk abban, hogyha összefogunk, akkor minden sikerülhet!

Higgyünk abban, hogy együtt erő vagyunk, szerteszét gyöngeség. Egy az Isten, egy a nemzet!

KUTATÁSI PATKÁNYOK

Mélyen tisztelt Hallgatóság! Kedves Hazafiak!

Engedjék meg, hogy eme ünnepélyes összejövetelem elmondhassam gondolataimat, s toborozzam Önöket, hogy a kiegyezés ellen márpedig tegyünk.

„Lenni vagy nem lenni?”- hangzott egykor Shakespeare szájából. Most én, az ellenállók ezére teszem fel a kérdést. Igen: „Lenni vagy nem lenni?”- ez most itt a kérdés! Sorsunk az Isten kezében van, becsületünkért magunk felelünk.

A szabadságharc után az osztrák kormányzat Ferenc József császár egyetértésével a megtorlás mellett döntött, s szabad kezet adott Haynautnak. 1849. október 6-án kivégezték Aradon a 13 magasrangú honvédtisztet, Pesten Batthyány Lajos miniszterelnököt. Ezeket börtönözték be és ítélték halálra. A bécsi kormány menesztette Haynaut. Megkezdődött a Bach- korszak, ami az egységes birodalmat tűzte ki céljául. Sokan a passzív elleneállást, Deák példáját követik. Megtagadják az adófizetést, nem vállalnak hivatalt, bírálják a kormányt. Az emigrációban élők, köztük Kossuth tartják bennük a reményt, a magyarság érdekeit nézve. Követeljük a társadalmi előrehaladást, népszerűsítsük a nemzet érdekeit. Mindannyian bízunk abban, hogy Kossuth elegendő támogatót szerez a szabadság kivívásához, de ehhez hazafiak mindnyájunkra szükség van! Ha együtt összefogunk, sikerülni fog!

Köszönöm a megtisztelő figyelmet!

CSABI ANGYALAI

Honfitársaim!

A kiegyezést meg kell gátolnunk! Nem fogunk kezét csókolni egy olyan uralkodónak, aki ezeket legyilkoltatott és bebörtönöztetett, mindezt azért, mert kiálltak a hazájukért! Nem fogunk elnyomásban élni! Függetlenséget akarunk! A császárt meg kell ölni! Nem hagyjuk, hogy az ország idegen kezekbe kerüljön! Ferenc Józsefnek nem a trónra hanem a sírba kell kerülnie! Ha hiszünkbenne sikerülni fog a terv. Csakis a merényletet figyeljétek majd!

Most pedig aludjatok, hogy holnap kipihenten és teljes erőbedobással harcoljunk tovább a haza sorsáért!!

JÉGKIRÁLYNŐ ÉS A CSATLÓS

Magyarok! Híveim!

Nemcsak a magam nevében szólok Hozzátok: az én szavam Kossuth Lajos, a mi szeretett kormányzónk szava is, kinek teljes bizalmát bírom.

Bizony, nagyot fordult a világ. Néhány nap múlva Szent István koronáját a magyar szabadság eltiprójának, minden zsarnok legaljasabbikának fejére készül tenni az ország. Mit az ország?! Egyesek. A megalkuvók. A talpnyalók. Deák és hívei, akiket annyira megszedített ez a koronás asszony, hogy elhiszik neki, az urát a magyarok felé fordítja. Badarság azt gondolni, hogy Erzsébet – mert némelyek így emlegetik ezt az ízig-vérig német némbert – majd a megbékíti a császárt szegény országunkkal, s egy osztrák, egy Habsburg visszaadja a magyarok rég elbitorolt jogait. Én azt mondom, kutyából nem lesz szalonna, Franz Joseph soha nem lesz a mi Ferenc Józsefünk! Hiszem azt és bízom benne, hogy vannak még józan hazafiak, akik korona helyett inkább kötelet kívánnak édes hazánk eme eltiprójának. Ti itt mind, akik most egybegyűltetek, bizton hiszitek és valljátok, hogy az osztrák császár soha nem lesz a magyarok barátja! Él még a magyarok istene, él Kossuth, aki a magyar szabadság maga, nem kell az idegen zsarnok! Vegyétek le a hályogot a szemetekről, s mindenkiéről, aki elfelejtette Aradot, el Batthyányt, hős honvédeink szenvedéseit, a fiaikat sirató magyar anyák szívszaggató sikolyát, az özvegyek fájalmát.

Éljen Kossuth, éljen a haza, vesszen a császár és mindenki, aki vele lepaktál!

KÖNYVDETEKTÍVEK

Barátaim, ellenálló társaim, hű hazafiak!

Nagyon köszönöm mindjártoknak, hogy eljöttetek a mai összejövetelre. Mint mindannyian tudjátok Magyarország és az országot irányító megalkuvó politikusok, ki akarnak egyezni az osztrák Császárral. Azzal az emberrel, aki lelkiismeret-furdalás nélkül kegyetlenül bosszút állva kivégeztette honfitársainkat, akik a haza szabadságáért harcoltak. Nem engedhetjük, hogy ez megtörténjen! Kiegyezés?

Egyenlő megadás. Feladjuk és megtagadjuk mindazt amiért idáig harcoltunk, amiért annyi bátor honfitársunk adta vérét. Van-e garancia arra, hogy a császár betartja ígéreteit? Nem fordul-e ellenünk? Nem próbál-e minket rabigába hajtani? Ettől az embertől semmilyen garanciát nem szabad elfogadnunk! Én azt mondom harcolnunk kell! Magyarország nem lehet alárendeltje egy másik birodalomnak! Elég volt a Habsburgom uralmából!

Számtalanszor bizonyítottuk hűségünket, rátermettségünket. Nem futamodtunk meg és nem adtuk fel a harcot.

Harcolnunk kell! Magyarország a magyaroké! Megérdemeljük, hogy szabadok legyünk, hogy magunk döntsünk sorsunkról! Jövőnket nekünk kell alakítanunk!

Harcra fel! Harcoljunk az igazságtalanság ellen! Harcoljunk a hazáért, gyermekeink jövőjéért!

RIMASZOMBATI IDŐUTAZÓK

HONFITÁRSAIM, TESTVÉREIM, MAGYAROK!

Nekünk, Magyaroknak, kik 1848.március 15-én összefogtunk, s szembenéztünk mindazokkal, akik eddig megannyi rosszat és megbocsáthatatlan dolgot tettek velünk, most újra cselekednünk kell!

Dicsőség mindazoknak, kik vérüket és életüket adták egy szebb jövőért, mit most nekünk kell kivívnunk!

Ebben a harcban elbuktunk, igaz, de most cselekedni kell! Cselekednünk kell! Nem élhetünk örökös félelemben!

Kossuth megmondta: „Csak úgy kerülhetjük el a nemzet halálát, ha teljesen elszakadunk az osztrákoktól.” Itt most a szabadságunkról és a magyarságunkról van szó. Ez nem holmi játék! Harcolnunk kell gyermekeinkért, unokáinkért, egy szebb jövőért, aminek el kell jönnie! Fogjunk hát össze egy független Magyarországért!

Inkább követnétek egy gyáva embert, és élnétek kalitkában, vagy velünk tartotok a szabadság felé??? Nem élhetünk rabságban! Vegyétek észre! Deák nem bízik nemzetünkben! Emberek százai, kik a kiegyezést támogatják, hazug, hazafiatlan gyávák, kik inkább választják a nemzet halálát.

Le kell tépni bilincseinket, hogy szabadon élhessünk! Álljunk ki jogainkért, s taszítsuk le a trónról a császárt! Miatta szenved megannyi magyar ember, magyar lélek.

Nem futamodunk meg, nem! Hiszünk Magyarország jövőjében, és nem adjuk el hazánkat egy olyan embernek, akinek kezéhez megannyi magyar ember vére és könnye tapad!

Igen, lehet, rengeteg áldozatot kell hoznunk, de véghezvihetjük azt, amit elkezdtünk! Mert mi szabadnak születünk!

HONFITÁRSAIM! INDULJUNK HÁT! A HAZÁÉRT! A SZABADSÁGÉRT!

AZ ELLENÁLLÓK

Halljátok szavamat!

Úgy érzem, kötelességem szólni, hogy veszély közeleg, mivel Ferenc Józsefet császárra akarják koronázni, őt akarják Magyarország királyává tenni. De mi nem engedhetjük meg azt, hogy azé legyen az ország irányítása, kinek kezéhez apáink vére tapad. Ezt nem engedhetjük!

Uraim, tartsunk össze, hisz a szabadságharcban oly sok veszteség ért bennünket. A kivégzések, a megtorlások még elevenen élnek emlékeinkben. Az ország szabadságátmost is fontosnak tartjuk, nem uralkodhat felettünk idegen kéz.

Nem kell félnünk, hisz Kossuth támogatását élvezzük, ő segít bennünket külföldről is.

Hazafiak, csatlakozzatok a mozgalomhoz, hogy e nemes ügy elérje célját.

IDŐLOVAGOK

Kedves hazafiak, honfitársaim!

Boldogsággal tölt el, hogy ennyien eljöttetek ide, az ellenállók titkos találkahelyére, mert küldetésünk a haza megmentése, a haza szabadsága, a haza boldog jövője.

Sokan vagyunk, egyre többen, akik hisszük, hogy Magyarország jövője nem a császárral való kiegyezés útja. Aki ezt hiszi, vagy ostoba, vagy áruló! Tudjuk, hogy Kossuth atyánk és sok derék hazafi a nemzet szabadságáért harcolt. Mikor dicső harcunkat a bitang császár leverte, sokan közülünk még akkor sem adták fel a reményt! Sok derék hazafi magyarországi otthonokba elvonulva szötte tovább az álmát a szabadságról. S mi jó néhányan Kossuthtal együtt külföldre távoztunk, s onnan próbáltunk lelket önteni az itthon maradott, császárt gyűlölő hazafiakba, hogy van még remény, s terveztük, mit kell tennünk, mit tehetünk. De aztán hazajöttünk, mert itt az idő! Cselekedni kell!

Ez idáig több titkos császárelenes társaságot lelepleztek, tagjaikat elfogták. De most, ez a társaság sikeresen működik, s egyre több tagunk van. Fő célunk az, hogy a császárral való kiegyezés nem jöhet létre. Nem ! Ezt mindenképpen meg kell akadályoznunk! Ha kell, a végsőkig is elmegyünk.

Deák és a balga kiegyezés-pártiak árulók! A kiegyezés a haza halálát jelenti. Ezt akarjuk? Hát nem! Kossuth is azt mondja, hogy a Habsburg Birodalom hamarosan összeomlik, s ha mi a császárral tartunk, Magyarország is összeomlik.

El kell szakadnunk az osztrákoktól! Mindenképpen!

Egy olyan emberrel szövetkezzünk, aki hazánk ellensége, sok honfitársunk gyilkosa?! Igen, a császár a legelvetemültebbek közül való fenevad, aki felakasztatta, lelövette honvédtábornokainkat, s még sok jeles hazafit megöletetett, bebörtönöztetett, akik drága hazánkért harcoltak. Nem áttalott még az oroszokat is ellenünk küldeni! Hát ennek az embernek akarunk mi most behódolni?! Ezzel akarunk mi megegyezni?! Egy gyilkos , magyarellenes gazemberrel?!

Nem! Azért küldtek engem, Aranykurthy Istvánt apám, Kossuth és az ellenállók Magyarországra, hogy ezt mindenáron segítsek megakadályozni. S mint mondtam, a végsőkig elmegyünk. El kell érnünk, hogy a kiegyezés-pártiak álljanak el tervüktől, csatlakozzanak hozzánk. De ha ez nem történik meg, akkor nincs más út, mint hogy megakadályozzuk a császár megkoronázását.

Nem csókolunk kezét a császárnak, nem hajolunk meg előtte! Ha kell, akkor kioltjuk az életét, nehogy egy ilyen gaz gyilkos legyen Magyarország királya. Egy emberélet még kevés is a sok ezerért cserébe!

Magyarországot meg kell mentenünk egy uralkodásra képtelen, a magyarokat gyűlölő királytól. Utána pedig tömegeket kell toboroznunk, hogy ismét harcolni tudjunk drága szabadságunkért! Mindenkit felszólítok, akiben maradt még hazafias érzés, hogy tartson velünk, bírjon rá másokat is arra, mi a helyes út. Össze kell fognunk, mert a haza sorsa a tét.

Társaim, hazafiak!

Tudom, hogy bátrak leszünk, elegen leszünk ahhoz, hogy megakadályozzuk azt, hogy Deákék hazánkat a vesztébe sodorják. Aki nincs velünk, a haza árulója! A hazáért és a szabadságért, mindhalálig! Éljen a haza! Vesszen a császár!

VEZÉRPISKÓTÁK

Hazafiak! Polgárok!

Kérem, hallgassák meg szavaimat! Nem kéne engedélyezni, hogy az a császár uralkodjon, aki miatt tömegek haltak meg, ésvér folyt utcákon, földeken, Pesten és Budán. Ki tudja, ezt hányszor tenné még meg?

Ha megkoronázzuk, elveszik a magyarság, és mindenben vele kell majd tartanunk. Ha háború tör ki, nekünk is övele kell harcolnunk. Magyarország maga is tud döntéseket hozni, nem kell hozzá egy ilyen irányító kéz.

Aki nézeteimmel egyetért, tartson velem holnap, este 19.00 órakor találkozunk a Hermina téren. Mindenki kezében fáklya legyen! Felvonulásunk, tüntetésünk a Lánchídon keresztül a Mátyás-templomig tart. Ott őrséget állva a templom kapuit lezárjuk, hogy a holnaputáni koronázásra ne kerüljön sor.

Le a diktatúrával! Éljen Kossuth! Éljen Magyarország önállósága! Isten óvja a hazát!

GÚTAI EINSTEINEK

Honfitársaim, Magyarok!

Ne adjátok fel a reményt! Amíg mi bízunk Kossuth Lajosban, addig ő is bízik bennünk, és győzhetünk!

Amíg van egy csöppnyi remény is, addig harcoljunk! Harcolnunk kell magunkért, a hazáért, a gyerekeinkért és az ő gyermekeikért! Nem tudhatjuk, mi vár ránk, de egy biztos, a császár eddig csak elnyomott minket, ezután sem lesz ez máshogy. Ezért kell kiállnunk magunkért és a nemzetért! Ne hagyjátok, hogy helyettünk döntsenek! Nem szabad behódolnunk más hatalmaknak! Mi egy szabad Magyarországért harcolunk. Ezt akarjuk. Ebből nem engedünk! Meg kell mutatnunk, hogy önállóan is tudunk uralkodni! Ezt viszont csak akkor tudjuk bebizonyítani, ha megakadályozzuk a kiegyezést. Győzzük le a nagy hatalmat, és mutassuk meg, igenis Magyarországnak van joga eldönteni, mikor és hogyan akar cselekedni!

Tartsatok velem mindannyian!

IDŐUTAZÓK

Uraim!

Meg kell akadályoznunk a koronázást! Hazánk sorsa, függetlensége és szabadsága a cél. Nem halhat meg a nemzetünk. Hát nem emlékeznek, mit tett velünk ez a zsarnok? Hogy felakasztatta és lelövette a tábornokainkat? Megölette és börtönbe záratta rokonainkat.

Bátor magyar hősök haltak meg miatta, akik az igazi szabadságért

harcoltak, és most mégis koronát teszünk a fejére? Barátkoznánk azzal a zsarnok uralkodóval, aki elnyomta a magyarokat? Ránk küldte a hadseregét és az orosz cár csapatait, és mi mit teszünk cserébe? Megkoronázzuk, kezét csókolunk és rábizzuk nemzetünk sorsát. Most, mikor a nemzetközi helyzet nem kedvez a Habsburgoknak, most már jól jön a kiegyezés népünkkel. De mi nem ezt akarjuk! Valódi szabadságot akarunk. Ne kössük hazánk sorsát egy olyan birodalomhoz, mely az összeomlás szélén áll.

Fontoljuk meg Kossuth szavait, mert Magyarország jövője a tét. Így hát akadályozzuk meg a koronázást és küzdjünk azért, ami nekünk jár, és amit minden magyar polgár megérdemel. Legyünk végre igazi magyarok, hiszen ez a legjobb eszköz!

GOLDEN JANIK

Tisztelt egybegyűltek!

Önök is tudják, hogy mivel állunk szemben. Az, hogy a helyzetnek ellenálljunk életbevágóan fontos. Nem hagyhatjuk, hogy elnyomják, és megalázzák népünket. Kötelességünknek érezzük, hogy kiálljunk a magyarokért. Nem utoljára halott testvéreinkért, akik a harcban életüket vesztették, vagy kivégezték őket. Mondanom se kell, hogy mi történhet, ha megadjuk magunkat. Az, hogy egy idegenre bízzuk szeretett országunkat visszaszítónak hangzik.

Gondoljunk bele, mennyi igaz magyar ember halt meg miatta. Talán még imádkozni sem imádkozhatunk

anyanyelvünkön. Deák és társai tévednek. Meghunyáskodtak a félelmüktől.

SZISZI UDAVARHÖLGYEI

Barátaim! Ellenállók!

Egy kis figyelmet kérek, ígérem, rövidre fogom mondanivalómat! Közeleg a koronázás, ezzel együtt pedig a tervünk megvalósítása.

Sajnos nem tudom eltérni, ezt a rengeteg embert, akik azt állítjátok, hogy a császár lesz a tökéletes uralkodó.

Szerintetek az az ember helyesen tudná vezetni az országát, aki egy áruló? Aki több ezer embert ölt meg? Családok szakadtak szét miatta! És ti ilyen embert választanátok magatoknak uralkodónak???

Szégyen! Miért nem hiszitek el, hogy Kossuth visszatér?

Mielőtt kérdeznétek, igen, elrejtettük a jeleket az ifjaknak, nemsokára idetalálnak.

Sajnos...Kossuthról nem hallani semmit. De! Én tudom, tudom, hogy visszatér a koronázásra és nagy dolgot tervez!

Biztos vagyok benne, hogy a tervének része az, hogy ilyen sokáig kell rá várnunk! Hisz úgysem hazudna nekünk!

Higgyetek benne ehelyett a „tökéletes” császár helyett! Hiszem, hogy küzdeni fog a kiegyezés ellen! Hiszen egy vérbeli magyar ezt teszi! A végsőkig harcol a szabadságért.

Mi is ezt fogjuk tenni, mert vérbeli magyarok vagyunk és a gaztevőket nem hagyhatjuk szabadlábbon... nem hagyhatjuk életében a gyilkosokat!

Még egyszer utoljára megkérdem, van még olyan gyáva féreg köztetek, aki megrettent és vissza akar lépni? Van olyan, aki még mindig a kiegyezést támogatja?

Nem? Senki? Ez a beszéd! Na, most mindenki menjen dolgára, én még értesítem apámat, hogy minden a terv szerint halad.

Most már nincs visszaút, remélem, tudjátok!

VÉRFARKASOK

Tisztelt uraim, honfitársak!

Nem azért gyűltünk ma össze ebben a kényelmes kis szalonban, hogy megvitassuk az időjárást, beszélgessünk, játsszunk vagy fogadjunk, hanem hogy a mostani politikai helyzetet megvitassuk. A tudomásom szerint nincs olyan ember köztünk, aki kiegyezéspárti volna. Uraim, önök még mindig arra várnak - ahogy én is -, hogy Kossuth visszatérjen, de nem biztos, hogy ez hamarosan megtörténhet. Addig sem lehetünk tétlenek! Nekünk is tennünk kell a hazáért! Nem azt mondom, hogy kezdjünk azonnal véres szabadságharcba, hanem hogy parlamenti szavazásokkal, obstrukciókkal, s ha kell, merénylettel akadályozzuk meg, hogy létrejöhessen a kiegyezés nemzetünk hóhérával! Ne feledjétek, hány anya siratja kivégzett fiát, hány nő maradt özvegyen és hány ártatlan gyermek maradt árván Ferenc József miatt! Ő nemzetünk gyilkosa, nem lehet a királyunk! Deák azt mondja, mégis ki kell vele egyezni. Én azt mondom: nem! Ki kell tartanunk bármi áron, nem hajolhat meg a gerincünk! A kiegyezés csak korlátozott szabadságot adna. És mit ér egy ország népe, ha nem teljesen szabad? Úgy van uraim: SEMMIT.

A magyarok nem lesznek sohase szabadok, csak ha kiharcoljuk a szabadságot. Ha Önök is bekapcsolódnak a mozgalomba, nagy valószínűséggel gyermekeink majd egy sokkal jobb világban nőnek majd fel! Addig is: a végsőkig ellenállunk Ferenc Józsefnek, és hazavárjuk Kossuth apánkat!

KÉK KÖPENYESEK

Polgártársaim!

Az Isten nevében szólítom nemzetem fegyverbe, hazánk újbóli megvédésére.

A magyar nemzet több száz esztendőn át nagyon sokat szenvedett, édes hazánkat feldúlták a törökök, a tatárok, a királyok gonosz tanácsadói sokszor árulták el szegény nemzetünket. Hiába fogtunk egy emberként fegyvert 1848 márciusában, dicső csatákat vívtunk szeretett hazánkért, sajnos azonban az orosz túlerővel szemben 1849 augusztus 13-án Vvilágosnál letettük a fegyvert. Az áruló Görgei hibája!

Elvesztettük a magyar földet, mit a nép véres verejtek között művelt, mit a magyar nemesség

szabaddá tett. Ígéretet kaptunk a békés megoldásra, de véres megtorlás következett.

Emlékezzetek Atyámfiai, hogy végeztette ki az örült Haynau 1849. október 6-án a tizenhárom honvédtisztet Aradon, Pesten pedig Batthyányt, az első felelős kormány miniszterelnökét.

Véreim, emlékezzetek!

Ezt a kegyetlenséget soha nem felejthetjük el! Ilyen császár fejére ne kerüljön magyar korona!

Soha! Halljátok szavam, Én nektek igazat szólok, mintha Isten előtt állanék.

A magyar nemzet 300 esztendő előtt olyan feltételekkel választott királyt, hogy

Magyarországot, mint szabad és független országot, saját törvényei szerint kormányozhatja.

Milyen törvényei lehetnek egy véreskezű diktátornak? Nem! Ezt nem hagyhatjuk!

Mi végre jutna így nemzetünk? Ínség, szomorúság, szolgaság tanyájává lenne, nemzetünk halálához vezetne!

Ezt nem hagyhatjuk! Isten velünk van, megáldotta igazságos küzdelmeinket!

Védelmezzük magunkat minden oldalról, hiszen ha magadat nem védelmezed, az Isten sem védhet meg.

Kaszára, kapára, kinek mije van, fogjunk össze ismét, bátor karokkal együtt védjük meg nemzetünket az osztrák császár véres kezétől, ne hagyjuk, hogy osztrák fejre kerüljön a magyarok szent koronája!

Atyámfiai tartsatok ki! Halljátok szavaim nyílt levelemben Deák Ferenchez! Ne hagyjuk, hogy nemzetünk elpusztuljon, szeretett országunk széthulljon!

Harcoljunk együtt egy jobb jövőért!

Pest, 1867. május 28. Kossuth Lajos

HÓFEHÉRKE ÉS A KÉT TÖRPE

Tisztaszívú magyarok! Bátor hazafiak!

Egy nép, egy nemzet érdekében szólok most hozzátok! Hozzátok, akiknek ereiben igazi magyar vér csörgedezik, hozzátok, kik nem feledtétok el dicső múltunkat, s hozzátok, akiknek a haza szent, és soha meg nem alkudnátok. Haza, melynél szebb szó nincs, s nevének hallatán minden magyar szíve gyorsabban kezd verni. Magyarország! Független és szabad Magyarország! Ezt akarjuk mi mindannyian!

Szabadságért vívott harcunk eltiporták, népünket meggyalázták, mint már oly sokszor a történelem során, de mi mégis itt vagyunk, s küzdünk a legvégsőkig. Hiszen erre tanítottak minket dicső nagyjaink, Árpád, mikor e területet birtokba vette, István, mikor egy erős királyságot hozott létre, IV. Béla, aki képes volt a tatárok által romokba döntött országot újjáépíteni, Hunyadi János, aki erős kézzel vette fel a harcot a törökkel, s nem utolsó sorban Kossuth, aki még mindig kér, mindig biztat és harcra buzdít. S most képesek lennétek feladni? Megalkudni? És egy idegen nemzet talpnyalóivá válni? Mit szólnának dédapáink, ha látnák, hogy egy behódoló nemzetté válunk? Szánakozva néznének ránk, s több sebből vérző szívvel vennék tudomásul, hogy erőfeszítéseik hiábavalóak voltak.

Harcolnunk kell tovább, még akkor is, ha jutalmunk csak a halál lesz! Ferenc József a magyar nép ellensége! S most egy zsarnok császárnak kellene hízelegnünk, aki minden jogot elvett nemzetünkötől? A véreskezű hóhért kellene megkoronáznunk, ki ránk küldte hadseregét, és parancsba adta hős katonák felkötését és lelövését? Tényleg ez akarjátok? Kiegyezni egy uralkodásra is alkalmatlan, zsarnok császárral? Mivé lett nemzetünk??? Lágyszívú, dicsőséges magyar nevet nem érdemlő, elfajzott nép lettünk, ki csak menti az irháját? Nem! Hallgassátok meg Kossuth szavait! Ha kiegyezünk, nemzetünk halálra van ítélve! Ha behódolunk, Magyarországnak nincs jövője! Deák elárult minket! S mi őt követnénk? Hazafiak, rajtunk áll vagy bukik egy ország, egy nemzet sorsa! Kossuth hamarosan hazatér! Itt az idő a cselekvésre! Vészesen közeleg a koronázás időpontja, de még mindig tudunk tenni ellene. Fogjunk össze újra! Hiszen ez az egyetlen út, melyen dicsőségesen végigmenetelve, nyugodt szívvel kimondhatjuk, hogy végig csak a magyarok javát akartuk, s célunktól nem tántorított el sem a megtorlás, sem a hízélgés.

Harcra fel hát, hazafiak! Csatlakozzatok harcunkhoz! Harcoljunk a jövőnkért, a közös

célunkért, országunk szabadságáért! Hisz ha Isten mellettünk, kinek van esélye ellenünk?
Küzdjünk utolsó csepp vérünkig, hogy utódaink büszkén emlegethessék nevünket! Végezetül
nem kívánok egyebet, csak igaz, bátor magyar szívet mindenkinek, hogy az enyémmel
összekapcsolva együtt éljük vagy haljunk!

HARCIKOCKÁK

Honfitársaim!

Hallgassatok meg, mert muszáj Deák szavaival vitatkoznom! Úgy vélem, az út,
amelyiket ő szeretne számunkra kitaposni valóban egyszerűbbnek, járhatóbbnak tűnik.
Elsőre... Talán...De!!! Ne feledkezzünk meg az ártatlan lelkekről, akik hazánkért harcoltak
és kivégezték őket!

Ne feledkezzünk meg a sok özvegyről, árváról és az áldozatok családjairól sem! Nem
szeretnénk több vérontást, de azt sem, hogy még több ártatlan embert küldjenek a halálba! Az
Önök élete is veszélyben lehet!

Mire várunk még? Meddig várunk még? Mi mindent tűrünk el még? MOST kell
megmentenünk szeretett hazánkat! Én most itt, Önök előtt reszketek! De nem a félelemtől,
fájdalom és düh habzik a szívemben! Mert Uraim! A haza veszélyben van! Nekünk itt jövőt
kell építenünk!

Nem melengethetünk tovább kígyót keblünkön! Amíg én élek, Kossuth mellett állok
és harcolok! Még ha az életemmel is kell fizetnem ezért! Egy a célom, jobb jövőt
biztosítani a sokat szenvedett hazámnak!

Fogjunk össze újból! Mentsük meg a hazát! Éljen a magyar nemzet!

LOUVRE FANTOMJAI

Mélyen Tisztelt Honfitársaim!

Azért jelentem meg itt, előttetek, hogy megmutassam, a haza érdeke az én érdekem is!
Én vagyok Aranykurthy István, Aranykurthy Géza, a száműzött magyar nemes fia! Elébetek
állok bizonyítván tiszta szívem erőszakos, és hű szándékát: miszerint Magyarország oldalán
állok, csakis az ország becsületét és régi fényét akarom visszahozni, hogy minden magyar
büszkén keljen reggel és feküdjön le este azzal a tudattal, hogy Magyarország szabad!
Követeljük az ipar és a gazdaság felvirágzását, ami csak akkor következhet be, ha az
osztrákok gyilkos véres árnyékát magunk mögött hagyjuk! Nézzetek magatokba! Porba
tiportak titeket, a harcolás vágyának parazsa már kihűlt, hamuvá porladt! Az ősi akarat és

büszkeség homályba takaródzott, mert nem tesztet semmit! Hagynátok az édes magyar paradicsom osztrák kígyó lelkével való megrontását?! Hagynátok a hunok önállóságának hanyatlását?! Legények, férfiak, asszonyok, nemesek és szegények! Ébredjétek! Ha teszünk érte, elhozhatjuk az örök SZABADSÁGOT. Hiszek bennetek mind, s egytől egyig a szentség piedesztáljára emelkedtek majd a mennyben, hiszen igazi hazafiak vagytok! Véretek nemes célból folyjék, és lám az áldozatok ára megfizetődik majd, ha végre saját lábunkra állhatunk, azt mondván: Magyarország! Az önálló ország. S nem hagyhatjuk, hogy címerünk valós, ártatlan formáját bepiszkolja a tisztátalan osztrák jelkép, hogy hazánkat elvegyék tőlünk!

Harcolj hát, hű magyar nép, ki teljes szívedet, lelkedet, fizikai testedet készen állsz feláldozni a hazáért, a szabadságért! Csatára hívlak benneteket, álljunk ellen a kiegyezésnek, aminek nem szabad megtörténnie! Nem akarhatjuk, hogy hazánk földjét idegen uralkodó tapossa, hogy elvegye, ami igazán a miénk! Amihez jogunk van! Csatlakozzatok hozzám, kövessétek az ellenállókat, kiknek majd neveit a hárfák fogják zengeni, amiért megmentették a HAZÁT! Mi vagyunk az ököl, az erő, a hang, az ellenállók! Bízom bennetek, kik értitek, milyen fontos az, hogy most cselekedjünk! Az ellenállás nem adja fel! Harcolnunk kell, mert számít az életünk! A szabad akaratunk. Nekem számít a nép és annak szava. Balgaság lenne hagyni, hogy ellenségünk átvegye a hatalmat. Gondoljatok csak Petőfi Sándorunk, a segesvári csatában hősi halált halt költőnk soraira: „Rabok legyünk, vagy szabadok? Ez a kérdés, válasszatok!”

Hiszem, hogy új nap ébred majd Magyarországra, és akkor végre megszabadulunk. Szabadok leszünk!